

МОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗОБНО-ГЛОТКОВОЇ ПРОТОКИ ЯК МОЖЛИВОГО ЕМБРІОНАЛЬНОГО ДЖЕРЕЛА РОЗВИТКУ СЕРЕДИННИХ КІСТ ШИЇ

Старченко І.І., Ткаченко П.І., Білоконь С.О.
Українська медична стоматологічна академія

Попри те, що на сьогодні достовірно встановлено, що серединні кісти шиї (СКШ) є дизонтогенетичними утвореннями, і в теперішній час серед науковців відсутня єдина думка стосовно ембріональних джерел їх розвитку. Так, переважна більшість дослідників пов'язує походження СКШ з персистенцією щито-язичної протоки, однак частина вчених не виключає можливості їх розвитку із зобно-глоткової протоки (ЗГП).

Метою нашого дослідження стало вивчення будови ЗГП та співставлення отриманих результатів з даними щодо будови епітеліальної вистилки СКШ.

Матеріал і методи. Робота виконана на головних частинах 10 плодів людини 18-20 тижнів гестації. Для вивчення топографії і будови ЗГП використовували гістотопографічні шліфи їх язиків з наступним виготовленням з них напівтонких зрізів, забарвлених поліхромним барвником за власною оригінальною методикою.

Результати дослідження показали, що на 18-20 тижнях внутрішньоутробного періоду розвитку людини на гістотопографічних шліфах язиків ЗГП зазвичай представлена системою вистелених епітелієм протокових розгалуджень різного діаметру, розташованих в ділянці кореня язика, а клітинний склад слизової оболонки її епітелія різниться у розгалудженнях різних розмірів. Так, в більших з них слизова оболонка вкрита багаторядним поліморфнофункціональним епітелієм, який дещо нагадує епітелій дихальних шляхів. Серед його клітинних елементів завжди зустрічалися досить великі, витягнуті епітеліоцити з війками на апікальній поверхні; дещо рідше – епітеліоцити, подібні за формою та розміром до попередніх, але без війок; базальні клітини, апікальна поверхня яких не досягає просвіту протокових структур. В дрібних розгалудженнях ЗГП клітинний склад епітелія дещо нагадував такий в дрібних міждолькових вивідних протоках великих слинних залоз. Зокрема, в ньому чітко простежувалось двошарове росташування клітин: внутрішній шар – епітеліоцити призматичної форми, а зовнішній – клітинні елементи, подібні міоепітеліоцитам.

В свою чергу, згідно літературних даних і результатів наших власних попередніх досліджень, епітеліальна вистилка СКШ в типових випадках представлена багато- або одношаровим плоским епітелієм, що, як відомо, може розвиватися шляхом метаплазії з війчастого, особливо в умовах хронічного запального процесу, морфологічні ознаки якого досить часто зустрічаються в стінці СКШ. В той же час, деякі дослідники вказують на наявність в стінках СКШ ділянок війчастого епітелія та окремих структур, що за будовою нагадують щитоподібну залозу або малі слинні залози.

Висновок. Таким чином, результати проведеного дослідження підтверджують думку про те, що зобно-глоткова протока може розглядатися як ймовірне ембріональне джерело розвитку серединних кіст шиї у людини.

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ ПАТТЕРНА РАСПРЕДЕЛЕНИЯ nNOS В СОСУДИСТОМ И ТКАНЕВОМ КОМПАРТМЕНТАХ АРКУАТНОГО ЯДРА ГИПОТАЛАМУСА

Тищенко С.В., Каджарян Е.В.

Научные руководители: проф. Колесник Ю.М., проф. Ганчева О.В.

Запорожский государственный медицинский университет

Актуальность. Нейрональная NOS (nNOS) конституционально экспрессируется в специфических нейронах головного мозга и причастна к модуляции физиологических функций, таких как обучение, память и нейрогенез. В центральной нервной системе опосредует долгосрочную регуляцию синаптической передачи. Так же существует доказательство того что блокада активности nNOS в продолговатом мозге и гипоталамусе приводит к системной гипертензии. Известно, что одной из основных структур гипоталамуса, участвующей в регуляции АД является аркуатное ядро гипоталамуса (АрЯ)..

Целью нашего исследования было установить паттерн распределения нейрональной NOS с учетом ее локализации в тканевом или сосудистом компартментах аркуатного ядра гипоталамуса.

Материалы и методы. Исследования были проведены на 10 животных. Объектом исследования у крыс был мозг. При использовании иммуногистохимического метода были получены микроизображения нейронов аркуатного ядра с иммунореактивным материалом (ИРМ) к nNOS.